

INTERNATIONAL URANTIA ASSOCIATION

JOURNAL

Kirkollisten instituutioiden sijasta jäsenyhteisöjä Richard Keeler, Yhdysvallat	1
Rotukysymys ja Urantia-kirja James Perry, Yhdysvallat	2
Ajattelun laatu Suzanne Kelly-Ward, Yhdysvallat	6
Sielun rakennustyömaa James Woodward, Yhdysvallat	8

Kirkollisten instituutioiden sijasta jäsenyhteisöjä

RICHARD KEELER
Wyoming, Yhdysvallat

Esittäessään Urantia-veljeskunnan yleisneuvostolle ensimmäistä presidentin kolmivuotiskatsausta (1955—1957) Urantia-veljeskunnan ensimmäinen presidentti William S. Sadler Jr. lausui muun muassa seuraavaa:

”Urantia-veljeskunta ei ole kirkko eikä lahko. Se on yksinkertaisesti uskonnollisen tarkoituksensa omaava sosiaalinen ryhmä. Nyky-yhteiskunnassa on todellakin sijaa sellaisten uskonnollisten henkilöiden ryhmälle, jotka ovat *balukkaita luovuttamaan kokonaan pois kaiken kirkollisen määräysvaltansa ja luopumaan täydelleen koko hengellisen ylivallan käsityksestä. Jumala yksin on henkivaltias*. [1487:1] Nykymaailma tuskin kaipaa uutta kirkkoa, uutta lahkoa. Pikemminkin kärsimme nykyään siitä, että kirkkoja on pilvin pimein ja lahkoja vaikka muille jakaa.

”Jos siis emme ole kirkkokunta, niin missä mielessä me sitten emme sitä ole? Jos kykenemme näkemään eroavuuden selvänä, silloin kenties kykenemme pitämään sen yllä. Jos eroavuuksien ylläpitäminen toteutuu, saatamme onnistua säilyttämään järjestömmekin kaikista muista erottuvana veljeskuntana. Saatamme välttyä mahdolliselta kirkkoutumiselta.

”Hetimitä ensi silmäyksellä havaitsemme kolme seikkaa, jotka erottavat veljeskunnan tyypillisestä kirkkokunnasta. Emme esitä vaadetta hengellisestä ylivaltiudesta. Emme väitä olevamme ainoa pelastumiseen johtava tie. Emme esitä vaadetta kirkollisesta määräysvallasta. Meistä voi tuskin tulla kirkkoa niin kauan kuin emme esitä moisia vaateita.

”Vaikkemme olisikaan kirkko ja vaikkei meistä sellaista koskaan tulisikaan, pitääkö paikkansa myös se, ettemme ole lahko? ’Urantiaani’ voisi olla lahkouskovainen. Hän voisi olla uskonharjoittaja, joka on antautunut tekemään tunnetuksi etupäässä *Urantia-kirjaa*. Kaiken sen valossa, mitä tiedämme, olisiko tuollainen antaumus kuitenkin kelvollista antaumusta? Allekirjoittanut on sitä mieltä, että jos se on **ensisijaista**, tuollainen antaumus, **ei ole kelvollista**. Tuollainen vaikka arvokkaankin mutta silti **toissijaisen** antaumuksen korottaminen ensisijaiseksi voi vallan hyvin tehdä uskonnollisesta urantiaanista lahkolaisurantiaanin eli urantiaanin, joka on sallinut *Urantia-kirjan* tärkeyden nousta Jumalan tärkeyden yläpuolelle.

”Miten me urantiaaneina kykenisimme välttymään paitsi kirkkoutumiselta myös lahkoutumiselta? Allekirjoittanut uskoo kummankin valittavan kehityskulun olevan vältettävissä, jos teemme selkeän eron päämäärän ja keinojen välillä. Se on samaa kuin sanoisi, että meidän on varottava sekoittamasta toissijaisia lojaliteetteja ensisijaisiin lojaliteetteihimme. Niinpä allekirjoittanut pyytää veljeskuntaa tarkastelemaan huolellisesti seuraavanlaista toimintafilosofiaa:

1. **Jumala on ainoa todellinen päämäärä.** Ensimmäinen hengellisen lojaliteettimme ja antaumuksemme kohde on Universaalinen Isä ja vain hän. Kohdattessamme hengellistä nälkää näkevän kanssaihmissen ensimmäisenä tavoitteenamme on saattaa hänet lähemmäksi hengellistä Isäämme. Voimme yrittää tehdä niin joko kirjaan turvautuen tai ilman sitä. Kaikki muu on toissijaista ja alisteista, jos sitä verrataan tähän ”kallisarvoisen helmen” hankkimiseen — eli siihen, että henkilö tajuaa olevansa Jumalan poika.

2. **Urantia-kirja keinona saavuttaa päämäärä.** Kirja itsessään ei ole päämäärä. Se on varsin tärkeä keino päämäärän saavuttamiseen. Sen tarkoituksena on tuoda Jumala lähemmäksi ihmistä ja ihminen lähemmäksi Jumalaa. Voimme hoivata hengellisesti isoavia kanssaihmissiämme joko *Urantia-kirjaan* tukeutuen tai ilman sitä. Mutta jos kirjasta joskuskaan tulee hoivaamisessamme pakollinen, silloin meistä on tullut auttamattomasti lahkolaisia. Urantiaaneina meidän ensisijainen päämäärämme on Jumalan palveleminen, ja kirja on tuota suurenmoista päämäärää palveleva tärkeä apuneuvo. On elintärkeää tehdä ero **arvon** ja **arvokkaan** välillä.

3. **Urantia-veljeskunta päämäärää palvelevana keinona.** Eivät myöskään Urantia-veljeskunta tai sen jäsenyys ole todellinen päämäärä. Veljeskunnan todellinen funktio on siinä, että sekin on keino saavuttaa haluttu päämäärä. Veljeskunta-rakennelma on sen jäsenten hengellisille kokemuksille samaa mitä rantatöyräät ovat joelle. On totta, ettei jokea voi olla ilman äyräitään, mutta virtaavaa jokea ei tule silti sekoittaa äyräisiinsä. Veljeskunnan on määrä tehdä kirjaa tunnetuksi, ja kirjan on määrä tuoda Jumala ja ihminen lähemmäksi toisiaan.

”Jos kykenemme tekemään selkeän eron keinojen ja päämäärien välillä, jos kykenemme pitämään keinot aina alisteisina todellisille päämäärille, siinä tapauksessa aidon veljeskunnan olemassaolo jatkuu hyvin pitkään. Vältymme sellaiselta kehitykseltä, että meistä tulee kahdennenkymmenennen vuosisadan maailmaan pelkkä kirkkokunta tai uusi lahko — maailmaan, joka ei tarvitse uutta kirkkoa eikä uutta lahkoa.”

Tutkielmassaan *Consideration of Some Criticisms of The Urantia Book* [Joidenkin *Urantia-kirjaa* vastustavien arvioiden tarkastelua] tri William S. Sadler totesi: ”Kirja tuomitsee lahkolaisuskonnot. Kirja on lahja kaikille uskonnoille kristinusko mukaan luettuna.”

Bill Sadler Junior sanoi: ”Tämä kirja ei ole uskonto. Kirja on kosmologiaa, filosofiaa, metafysiikkaa, teologiaa. Mikään kirjoitetulla kielellä esitetty ei ole

uskonto. Se on älyllistä. Seikan tulisi olla perin, perin selvä.”

Olen samaa mieltä tri Salderin ja Bill Sadler Juniorin kanssa. Meistä ei saa tulla kirkkokuntaa.

Lapsuuteni Oklahomassa muuan rovasti luki muinoin yksitoikkoisesti saarnaansa, josta ei puuttunut teologisia hienouksiakaan. Yhtäkkiä hän kuuli jonkun kuorsaavan. Todettuaan, kuka äänekäs uinailija oli — muuan iäkäs herrasmies, jonka vaimo istui hänen vierellään — saarnamiehemme ärähti vaimolle: ”Herättäkää se ukko siitä.” Tämä vastasi: ”Herätä itse; sinä hänet nukutitkin.”

Meidän tehtävämme ei ole ihmisten tuudittaminen vaan herättää heidät viidennen aikakautisen ilmoituksen lumoaviin totuuksiin.

Me Urantia-säätiön johtokunnan ja henkilöstön jäsenet uskomme saaneemme valtakirjan ihmiskunnan historian kiintoisimman kirjan julkaisemiseen, kääntämiseen, suojelemiseen ja levittämiseen. Emme saa ajautua ”kirkkoutumisen” tyhjäkäyntiin. Meistä ei saa tulla ”Jumalan jähmettynyt kansa”, joka uinailee itse-tyytyväisen omahyväisyyden turtumuksessa. Urantia-säätiö ja Kansainvälinen Urantia-yhdistys ovat mielestäni maailman kiintoisimmat organisaatiot, sillä ne tekevät tunnetuksi maailman kiinnostavinta kirjaa. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ei ole kerho vaan se on tarkoituspäri. Se väräjä tieteellisen, filosofisen ja uskonnollisen elämän pulssien tahdissa.

Mutta se ei ole kirkko. Se ei väitä omaavansa hengellistä ylivaltiutta, ainoaa tietä pelastukseen eikä kirkollista määräämisvaltaa.

Ne, jotka haluavat rakentaa ”Urantia-kirkon”, kannattavat myös kirjan massiivista mainostamista.

Keskusteluni lukijoiden kanssa maailman eri puolilla ovat kuitenkin paljastaneet, että korkeintaan kymmenestä prosentista *Urantia-kirjaan* kahdenkeskisissä tilanteissa tutustuneista henkilöistä on tullut kirjan antaumuksellisia opiskelijoita. Yhdeksänkymmentä prosenttia on suhtautunut *Urantia-kirjaan* välinpitämättömästi tai jopa vihamielisesti.

Niinpä päätelmäni onkin, että kirjan joukkomittainen mainostaminen johtaisi nykyisin enemmänkin vastakkainasetteluun kuin kannatukseen.

Urantia-kirjan vuonna 1955 tapahtuneesta julkaisemisesta lähtien johtajamme ovat kehotelleet nuoria ilmoituksen opiskelijoita osoittamaan ”evangelisen innostuksensa” edistämällä sen hengellistä sanomaa itse kirjaa sen kummemmin propagoimatta. Tämä on tärkeä tehtävä, joka sen lisäksi, että se vahvistaa planeetan hengellistä renessanssia, johdattaa ”ohi kulkiessamme” myös monet yksittäiset totuuden etsijät *Urantia-kirjan* pariin.

Pitäkäämme kahdenkeskinen tutustuttaminen siis edelleenkin etusijalla.

Ajattelepa tällaista matemaattista analyysia: Jos *Urantia-kirjan* opiskelijoita olisi tällä hetkellä vain sata ja jos jokainen heistä tutustuttaisi yhden henkilön *Urantia-kirjaan* vuodessa ja jos puolestaan jokainen näistä esittelisi kirjan vain vaikkapa vain yhdelle henkilölle vuodessa, siinä tapauksessa jokainen tämän maailman mies, nainen ja lapsi olisi tutustunut *Urantia-kirjaan* kolmessakymmenessä vuodessa.

Urantia-säätiön johtokunnan jäsenet näkevät ilmoituksen hiljaisen, huomaamattoman mutta tehokkaan leviämisen tapahtuvan juuri näin.

Luokaamme jäsenyhteisöjä, ei kirkkokuntia; rakentakaamme henkilökohtaisia suhteita, ei kirkkoja.

Rotukysymys ja *Urantia-kirja*

JAMES H. PERRY

Yhdysvallat

Rotujen väliset suhteet ovat nykymaailmassa suuressa määrin ongelma. Yhdysvalloissa pyritään rotujen välisten suhteiden harmonisointiin ja aikaisempien vääryyksien jonkinmääräiseen hyvittämiseen. Menestystäkin on ollut, mutta tehtävää on silti vielä paljon. Monet sosiaaliset ja taloudelliset vaikeutemme voi kaikki johtaa rotujen välisistä suhteista. Asumisongelmat, liikennepulmat, työpaikkojen sijainti ja koulutusongelmat voi kaikki nähdä rotujen välisestä epäharmonian johtuvina. Sosiaalinen tilanne ja vuorovaikutus ovat suurimmaltaan rotuperäisiä.

Yhdysvaltain pääasiallinen rotujen välinen konflikti on nähtävissä valkoisen ja mustan rodun välillä, vaikka muillakin vähemmistöillä, kuten latinalaisamerikkalaisilla ja aasialaisilla, on niilläkin oma osuutensa rotujen välisen epäharmonian ongelmaan. Päällimmäisenä sosi-

aalisena oletuksena on, että rodut eivät ole tasavertaisia. Aivan viime aikoihin sakka rodut pidettiin erillään oikeudellisin keinoin. Lainsäädännön muututtua ne pidetään nykyisin erillään taloudellisin, kulttuurisin ja sosiaalisin tekijöin.

Poikkeuksiakin on: älyllisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kelpoiset vähemmistöt integroituvat vähin erin yhteiskuntaorganismiin sen kaikilla tasoilla. Yhdysvalloissa rotuongelman tilanne näyttää siis tällaiselta. Jokainen ajatteleva ihminen tietää, että meillä on tässä maassa rotuongelma. Enimmältään meillä ei ole mitään tietoa tämän ongelman alkusyistä eikä näkemystä sen ratkaisusta.

Urantia-kirja tarjoaa puuttuvan tiedon ongelman alkuperästä samoin kuin sen ratkaisutavasta. *Yksinpä jo*

ihmisen Urantialla tapahtuneen biologisen kehityksen tutkimuksen osalta on esitettävissä vakavia vastaväitteitä, jos hänen nykyistä asemaansa ja hänen nykyisiä ongelmiaan tarkastellaan yksinomaan historiallisesta näkökulmasta. Minkä tabansa todellisuuteen liittyvän ongelman — inhimillisen tai jumalallisen, maallisen tai kosmisen — oikeat mittasubteet voi saada selville vain tutkimalla koko laajuudeltaan ja ennakkoluulottomasti asianomaisen universumirealiteetin kolmea vaihetta: alkuperää, historiaa ja määränpäättä, sekä näitä keskenään subteuttamalla. Näiden kolmen kokemuksellisen realiteetin oikea ymmärtäminen tarjoaa perustan nykyisen tilanteen viisaalle arvioinnille. [215:3] Näin löydettäisiin myös kestävä ratkaisu, sillä näin tehtäessä ammennetaan ongelman ratkaisijalle tarjolla olevan viisauden ja kokemuksen lähteestä.

Henkilö, joka kiinnostuu *Urantia-kirjasta*, on joko korkeamman uskonnollisen ja hengellisen valaistuksen etsijä tai sitten häntä kiehtoo kirjan älyllinen kauneus. Uskonnollisten ja hengellisten vakuutustensa lisäksi *Urantia-kirja* on kaunista kirjallisuutta, ja pelkästään jo sen kielen kauneus tuo älyllistä tyydytystä. *Urantia-kirjaa* uskonnollisista ja hengellisistä syistä etsivä ja sen löytävä henkilö etsii vastausta vastaamattomiin uskonnollisiin ja hengellisiin kysymyksiin. Hän tiedostaa maailman ongelmat ja sen, miten ne vaikuttavat maailman tulevaisuuteen. Tavallisimmin hän uskoo Rakkauten Jumalaan.

Kuvittelepa hänen kokemaansa hämmästyttä, kun hän lukee taivaallisten olentojen luoneen kuusi rotua, joista jotkin ovat toisiinsa nähden alemmantasoisia. Hänen täytyy huolestua varsinkin, kun hän lukee, että indigorotu, josta nykyinen musta rotu polveutuu (siihen on sekoittunut vähäisiä määriä muita rotuja), on viiteen muuhun rotuun nähden alemmantasoinen. Opittuaan, että Jumala on rakkaus ja että Jumala rakastaa kaikkia lapsiaan samalla tavalla, lukijan täytyy ryhtyä kyselemään tosissaan, onkohan tämä sittenkään jumalallinen ilmoitus, vaikka *Urantia-kirja* kertookin Jumalan rakastavan kaikkia lapsiaan.

Niinpä loppujen lopuksi olisi tuskin oikein käyttää sanoja "suurenmoisempi" tai "vähämerkityksisempi" verrattaessa poikien ylösnousevien luokkien kohtaloita. Kaikille tällaisille Jumalan pojille on yhteistä se, että Jumala on heidän isänsä, ja Jumala rakastaa kutakin luotua poikaansa yhtäläisesti; hän ei pidä toisen taivaaseenousijan päämäärää yhtään sen parempana kuin hän myöskään pitää parempana niitä luotuja, jotka saattavat tällaiset määränpäätt saavuttaa. Isä rakastaa jokaista poikaansa, eikä tuo rakkaus ole vähempää kuin totista, pyhää, jumalallista, rajatonta, ikuista ja ainutlaatuista — rakkautta, jota osoitetaan tälle pojalle ja tuolle pojalle yksilöllisesti, henkilökohtaisesti ja yksinomaaisesti. Ja tällainen rakkaus saattaa kerta kaikkiaan varjoon kaikki muut tosiasiat. Poikaus on suurenmoisin subde, joka luodulla voi Luojaan olla. [454:2]

Miten siis ovat lukijan ihanteet Taivaallisesta Isästä sovittavissa esitettyihin faktoihin, jotka oletettavasti ovat peräisin häntä edustavilta olennoilta? No ensinnä-

kin sellainen, että tuijottaa vain toisasiaan maailman rotujen epätasavertaisuudesta, on virheellistä, sillä *Urantia-kirja* neuvoo näin: *Filosofit tekevät karkeimmat virheensä eksyessään sille petolliselle maaperälle, jota abstraktio edustaa — tapa kohdistaa huomio todellisuuden yhteen ainoaan aspektiin ja sen jälkeen julistaa sellainen yksittäinen aspekti koko totuudeksi. Viisas filosofi etsii aina sitä luovaa suunnitelmaa, joka on kaikkien universumi-ilmiöitten takana ja joka on olemassa niitä ennen. Luojan ajatus käy poikkeuksesta luovan teon edellä. [42:6]*

Kun yrittää ymmärtää *Urantia-kirjassa* esiintyviä näennäisesti ristiriitaisia asenteita, on hyödyllistä lukea ja tutkia kirjaa sen alusta sen loppuun. Vaikka kiehtoviin yksittäiskysymysten tarkastelu saattaakin tyydyttää hetkellistä älyllistä uteliaisuutta, se ei kuitenkaan tuo ymmärrystä väijäämättä esille nouseviin häiritseviin kysymyksiin. *Esimerkiksi: Ihmismieli tahtoi luonnostaan lähestyä näissä ilmoituksissa esiteltyä kosmista filosofiaa etenemällä yksinkertaisesta ja finiittisestä monimutkaiseen ja infiniittiseen, inhimillisistä lähtökohdista jumalallisiin päämääriin. Mutta se tie ei johda hengelliseen viisauteen. Tämä menetelmä on helpoin tie tietynkaltaisen geneettisen tietämyksen saavuttamiseen, mutta parhaimmillaankin se voi paljastaa vain ihmisen alkuperän; hänen jumalallisesta määränpäästään se paljastaa vain vähän tai ei mitään. [215:2]*

Jokainen, joka vähänkin ajattelee, tunnustaa, vaikkei välttämättä julkisesti, että hänen oman perheensä, sosiaalisen ryhmänsä ja rotunsa piirissä esiintyviä älyllisiä ja hengellisiä eroja. Jos tällaista variointia esiintyy rodun sisällä, ei ole perusteetonta odottaa kohtaavansa samaa variointia rotujen väliltä. Jeesuskin tunnusti ihmisten välisen epätasa-arvoisuuden sanoessaan: *"Vaikkette voikaan välttyä panemasta merkille ihmisten toisistaan eroavia kykyjä ja avuja älyllisissä, sosiaalisissa ja moraalisisissa asioissa, mitään tällaisia eroja teidän ei tulisi tehdä ihmisten hengellisen veljuskunnan piirissä ollessanne kokoontuneina Jumalan eteen häntä palvoaksenne."* [1468:3]

Rotujen sisäisten ja niiden välisten erojen variointi on kuitenkin hyvä asia, niin kuin jäljempänä käy selville tarkasteltaessa syitä älylliseltä ja hengelliseltä vastaanottavaisuudeltaan eroavan kuuden evolutionaarisen rodun olemassaoloon. Ihmiskunnan evoluutio edellyttää tätä variaatiota, jotta päästään menestyksellisesti valon ja elämän vaiheeseen. Nero tuskin viihtyisi kokoomalinjan äärellä, sen sijaan häntä viehättää jonkin vaikean älyllisen kysymyksen ratkaiseminen, mistä hyötyvät kaikki. En ole niin sokea, etten näkisi rasismien aikaansaamia kauheuksia, jotka eivät ole edes loppuneet, mutta toisaalta evoluutio jatkuu yhä; se ei ole päättynyt. Ja muistakaa, että mitä jumalallinen ilmoitus ei voi saada aikaan, sen evoluutio saa. Evoluutio on viime kädessä osoittava Isän jumalallisen suunnitelman oikeaksi. Ajallisuuden ja avaruuden näkökulmasta katsottuna siihen vain kuluu enemmän aikaa.

Taivaallinen Isä on yksilön — ei ryhmän — Isä. Yksilö ei päädy siihen, mihin ryhmä päättyy. Yksilöä koskevat säännöt ovat henkilökohtaisia, kun ryhmää

koskevat säännöt sitä vastoin ovat persoonattomia. Yksilö päätyy Paratiisiin ja Lopullisuuden Saavuttajakuntaan. Sen sijaan se ryhmä, josta yksilö on peräisin, päätyy jäämään planeetalle sen täydellistyneenä rotuna. Yksilö kehittyi pystysuuntaan, hän toisin sanoen nousee korkeuksiin; ryhmä taas kehittyi vaakasuunnassa. Rakkaus ja armo luonnehtivat suhdetta Taivaalliseen Isään. Kohdasta 365:3 luemme: *Jumalalla on mielessään suunnitelma, joka kattaa hänen suunnattomien valtakuntiansa jokaisen luodun, ja tämä suunnitelma on ikuinen tarkoitus, joka edustaa rajatonta mahdollisuutta, rajoittamatonta edistymistä ja loputonta elämää. Ja tällaisen verrattoman elämänuran loputtomat aarteet ovat teidän kilvoiteltavinanne!*

Mikään mainituista ominaisuuksista ei ole sovellettavissa ryhmään, vaikka ryhmän yksittäisillä jäsenillä toki voi olla yhteinen poikauden kokemus. On suuri helpotus, jos muistaa, että poikauden asemasta nauttii sielu, ei suinkaan aineellinen ruumis. Sielu taas on häviämätön, ainakin niiden kohdalla, jotka uskovat sen Taivaallisen Isän haltuun.

Urantia-kirjaa luettaessa ja tutkittaessa on tärkeätä muistaa, ettei kaikki jostakin aiheesta esitetty informaatio ole samassa kohdassa. Kohdassa 1110:3 *Urantia-kirja* toteaa esittävänsä *kosmista tietoa* tavalla, joka valaisee niiden ohessa esitettävään ilmoitukseen sisältyviä *bengellisiä opetuksia*. Mitä tulee nyt tarkasteltavana olevaan kysymykseen rotujen ”alemmantasoisuudesta” ja ”korkeammantasoisuudesta”, meidän tulee huomata, että käytetyt sanat ovat suhteellisia. Maailmankaikkeus on täynnä suhteellisia realiteetteja — persoonalliset realiteetit mukaan lukien. Kuusi evolutionaarista rotua, indigorotu niiden mukana, olivat kantarotuunsa andoniitteihin verrattuina korkeammantasoisia, kun adamiitit ja nodiitit puolestaan olivat korkeampaa tasoa kuin kuusi evolutionaarista rotua, mukaan luettuina punainen, sininen ja keltainen rotu. Suhteellisuudet eivät ole ajallisuuden ja avaruuden evoluutionvaraisissa universumeissa vältettävissä. Alempana olevaan nähdessä korkeammantasoinen on ylempään verrattuna alemmantasoinen.

Universumin kuolevaisten aivoissa ja mielessä esiintyy eroja. Kohdissa 566:1 ja 566:7 lukee: *Aivomekanismin osalta olemassa on ... kolme perusjärjestelyä: yksi-, kaksi- ja kolmiaivoiset tyypit. Urantialaiset ovat kaksiaivoista tyyppiä, jonkin verran mielikuvitukseksikaampia, seikkailunhaluisempia ja filosofisempia kuin yksiaivoiset kuolevaiset, mutta toisaalta jossakin määrin vähemmän bengellisiä, eettisiä ja pallonnallisia kuin kolmiaivoiset luokat ... On olemassa kolme mielen rakenteen ryhmää siltä osin, kun kysymyksessä on yhteys henkiasioihin. Tämä luokitus ei riipu siitä, kuuluuko kuolevaisten yksi-, kaksi- vai kolmiaivoiseen luokkaan. Kysymys on ensi sijassa rauhaskemiasta, eritoten tiettyjen aivolisäkkeeseen verrattavien rauhasien rakenteesta. Joidenkin maailmojen roduilla on yksi rauhanen, toisissa maailmoissa niitä on urantialaisten tapaan kaksi, mutta on myös sfäärejä, joiden roduilla näitä ainutlaatuisia elimiä on kolmittain. Tällä erilaisella kemiallisella varustuksella on selvästikin tietty vaikutus luontaiseen mielikuvitukseen ja bengelliseen vastaanottavuuteen. Kuo-*

levaiset, joilla on kaksi rauhasia, ovat hengellisesti vastaanottavaisempia kuin yksirauhasiset, mutta kolme rauhasia omaaviin verrattuina vähemmän vastaanottavaisia.

Eroja esiintyy myös taivaallisten olentojen keskuudessa.

Kohta 864:6. *Urantian yhdistyneet keskiväliolennot on planeetan serafien kanssa yhdessä suoritettavaa palvelua varten organisoitu synnynnäisten lahjojen hankittujen taitojen mukaan.*

Kohta 426:1. *Sikäli kuin tiedämme Äärettömän Hengen — sellaisena kuin hän personoituu paikallisuniversumin päämajassa — tarkoituksena on tuottaa yhdenmukaisen täydellisiä serafieja, mutta jostakin tuntemattomasta syystä nämä serafijälkeläiset ovat varsin erilaisia.*

Kohdat 392:3—6. *Olemassaolonsa alussa Nebadonin universumilla oli täsmälleen kaksitoistamiljoonaa Lanonandekia, ja Melkisedekien sfäärin läpikäytyään heidät jaoteltiin loppukokeissa kolmeen luokkaan: 1. Ensimmäiset Lanonandekit ... 2. Toisasteiset Lanonandekit ... 3. Kolmannen asteen Lanonandekit ... Nämä Pojat toimivat apulaisavustajina, viestinviejinä, valvojina, valtuutettuina ja tarkkailijoina, ja he toimittavat erilaisia järjestelmien ja niiden rakenteeseen kuuluvien maailmojen tehtäviä.*

On monta hyvää ja pätevää syytä siihen, miksi avaruuden maailmoihin on tapana kehittää joko kolme tai kuusi värillistä rotua. [726:2] Kuuden — tai kolmen — värillisen rodun kehitys, vaikka se näyttääkin heikkenevän siitä, mitä alkuperäisen punainen rotu edustaa, tuottaa kuitenkin tiettyjä sängen toivottavia muunnoksia kuolevaisten tyypeissä ja mahdollistaa erilaisten, muussa tapauksessa saavuttamatta jäävien, inhimillisten potentiaalien ilmaantumisen. Nämä muunnokset ovat koko ihmiskunnan kehityksen kannalta hyödyllisiä edellyttäen, että niitä myöhemmin kohentaa muualta tuotettu aatamillinen eli violetti rotu. Urantialla tämä tavallinen sekoittumissuunnitelma ei kovinkaan laajalti toteutunut, ja tämä epäonnistuminen rodunkehityssuunnitelman toteuttamisessa saa aikaan, että teidän on mahdotonta ymmärtää paljonkaan siitä, mikä tällaisten kansojen status on keskitasoisella asutulla planeetalla, mikäli tyydytte tarkkailemaan sitä, mitä näistä alkuaikojen roduista teidän maailmassanne on jäljellä. [584:6—585:0]

Niin ikään kohdissa 726:2—7: *Vaikka Urantian kuolevaisilla ei lieenkään edellytyksiä osata täysin arvostaa kaikkia näitä syitä, tabtoisimme silti kiinnittää huomiota seuraaviin näkökohtiin:*

1. *Moninaisuus on välttämätöntä, jotta luonnollinen valinta — korkeampien perintöainesten erillinen selviytyminen — pääsevät vaikuttamaan mahdollisimman laajalti.*

2. *Toisistaan eroavien kansojen risteytymisestä on saatavissa voimakkaampia ja oivallisempia rotuja silloin, kun nämä eri rodut kantavat korkeammantasoisia perintötekijöitä. Ja urantian rodut olisivat hyötynneet tällaisesta alkuvaiheesta tapahtuneesta yhteensulautumisesta edellyttäen, että tätä yhteen sulautunutta kansakuntaa olisi voitu tehostaa tavalla myöhemmin ko-*

bentaa sen perinpohjaisella sekoittumisella Aatamin verrattomaan sukubaaraan. Nykyisten rotuolosubteiden vallitessa tällaisen kokeilun yrittäminen Urantiolla olisi sangen tuhoisaa.

3. *Rotujen erilaistuminen kannustaa terveellä tavalla kilpailua.*

4. *Rotujen väliset samoin kuin kunkin rodun sisäisten ryhmien väliset statuserot ovat inhimillisen suvaitsevaisuuden ja altruismin kehitykselle välttämättömiä.*

5. *Ihmisrodun homogeenisuus ei ole toivottavaa ennen kuin kehittyvän maailman kansanheimot saavuttavat verrattain korkeat hengellisen kehityksen tasot.*

Kun yritämme ymmärtää nykyistä rotuongelmaa ja ymmärtäessämme *Urantia-kirjan* selvityksen evoluutiopohjaisista roduista ja eritoten indigonvärisestä rodusta, meidän tulee aina muistaa, että se, minkä kanssa olemme tekemisissä, ei ole jumalallisen suunnitelman mukaista. Jos jumalallista suunnitelmaa olisi noudatettu, me kaikki ihailisimme Jumalan viisautta ihmisen kehittämisessä. *Jos epäilysten raastaman Urantian kuolevaiset vain voisivat tarkkailla yhtäkin näistä kauan sitten valoon ja elämään asettuneista edistyneemmistä maailmoista, he eivät enää koskaan asettaisi kyseenalaiseksi luomistyön evolutionaarisen järjestelmän viisautta. Vaikka ei mitään sellaista tulevaisuutta olisikaan, joka merkitsee iäti jatkuvaa luodun edistymistä, tällaisten, loppuun viedystä tavoitteiden saavuttamisesta kertovien vakiintuneiden maailmojen kuolevaisrotujen häikäisevät evolutionaariset saavutukset osoittaisivat ihmisen luomisen ajallisuuden ja avaruuden maailmoihin silti perin juurin oikeuteksi.* [631:5] Meillä olisi nyttemmin yksi rotu, täydellinen rotu kaikkine välttämättömine fyysisine, älyllisine ja hengellisine valmiuksineen, sen sijaan että meillä on keskeneräisiä valmiuksia jakautuneina eri rotujen kesken. *Jos sinut voitaisiin yhtäkkiä kuljettaa tässä kehitysvaiheessa olevalle planeetalle, kuvailisit vaistomaisesti tällaista maailmaa taivaaksi maan päällä.* [625:0]

[O]lisi kuitenkin muistettava, että näillä toissijaisilla roduilla oli monia haluttuja ominaisuuksia, jotka olisivat kohenneet ensisijaisia kansoja melkoisesti, jos niiden paremmat kannat olisi voitu sulauttaa ensisijaisiin. [919:8] Toissijaiset sangikkit olivat biologisessa mielessä joissakin subteissa ensisijaisiin rotuihin verrattuna ylivoimaisia. [920:8] Muistakaa, että ilmoittajat kertovat siitä, mitä tapahtui, ja meidän on aina pidettävä mielessämme se, mitä olisi pitänyt tapahtua, ja mihin olisi päädytty, jos jumalallista suunnitelmaa olisi noudatettu.

Yhteenvetona totean, että jumalallinen suunnitelma edellytti kuolevaisen ihmisen kehittyväksi eläimistä; toisekseen se ihmisen ilmaannuttua edellytti planeetan ulkopuolisten persoonallisuuksien opastavan ja ohjauvan ihmisten kehitystä, organisoimaan yhteiskunnan moraalisten ja eettisten periaatteiden mukaisesti ja vapauttamaan rodut niistä rappauneista aineksista, jotka ilmaantuivat ihmisten pariuoduttua eläinserkkujensa kanssa ennen kuin kyky tuottaa tätä tietä jälkeläisiä ehtyi. Jumalallisen suunnitelman tämä osa suistui raiteilta Planeettaprinsi Caligastian liikeytyttyä Luciferin kapinaan.

Toiseksi, biologinen rodunkohennussuunnitelma

katkesi sekin ennenaikaisesti Aatamin ja Eevan alennettua itsensä kuolevaisen asemaan jumalallisen luotamustehtävänsä rikkomalla ja vesittämällä näin sen verrattoman elämänplasmän jatkuvan virran, jonka oli määrä kohentaa rotuja. Sininen rotu hyötyi tästä verrattomammasta elämänplasmasta eniten, mistä oli lopputuloksena valkoinen rotu ja planeetan hallitseva kulttuuri. Kun rotujen kehitys jatkui, päädyimme lopulta nykyiseen tilanteeseen. Vaikka Totuuden Henki Mikaelin lahjoittautumisen tuloksena suokin yksilölle mahdollisuuden välttyä kaksinkertaisen rikkomuksen seuraamuksilta hengellisesti, rotujen täytyy siitä huolimatta edistyä etupäässä ihmisperäisiä rodunkohennuskeinoja käyttäen.

Jos tarkastelemme kertomusta kuudesta evoluutiopohjaisesta rodusta liittämättä sitä planeetan kapinaan ja Aatamin rikkomukseen, *Urantia-kirja* tosiaankin näyttää rasistiselta ja vain valkoiselle kulttuurille tarkoiteltulta. Ilmoituksen huolellinen tutkiminen johtaa kuitenkin ymmärrykseen, joka osoittaa, ettei asia ole noin. Onko *Urantia-kirja* rasistinen? Ei! Mutta rodut ovat, mikä johtuu epäilemättä siitä, että puuttuu riittävää hengellisyyttä ja sen seurauksena veljellistä rakkautta. Ilmoittajien on pakko esittää kertomus sellaisena kuin se tapahtui, ei sellaisena, jollaisena sen olisi pitänyt tapahtua. He kertovat silti myös, mikä on rotuongelman kohtalo. Rodut tulevat lopulta sekoittumaan, ja rotuja tulee olemaan vain yksi. Sitä ennen meidän tulisi kiinnittää huomiota niihin syihin, jotka esitetään erilaiset älyllisen ja hengellisen vastaanottavaisuuden potentiaalit omaavien rotujen kehittymiseen.

Urantia-kirjassa meille sanotaan: *Ilmoituskin on kehityksellistä, mutta se on aina edistävää. Kautta aikojen, jonkin maailman historian alusta sen loppuun saakka, uskontoon kuuluu ilmoitukset. Ilmoitukset ovat kerta kerralta yhä laajempia ja toinen toistaan valaisevampia. Revelaation, ilmoituksen, tehtävänä on panna järjestykseen ja tarkistaa toinen toistaan seuraavat kehityskäytännöt. Mutta jotta ilmoitus jalostaisi ja ylevöittäisi kehityskäytännöt, tällaisten jumalallisten tarkastuskäytäntien pitää tuoda esille sellaisia opetuksia, jotka eivät ole liian kaukana sen aikakauden ajattelusta ja subtautumisista, jona ne esitetään. Ilmoituksella on siksi aina oltava ja sillä on aina kosketus evoluutioon. Ilmoitususkontoa rajoittaa aina pakostakin ihmisen vastaanottokyky.* [1007:1] Mutta vaikka näin onkin, ei pidä hämmästellä sitä, etteivät kaikki, jotka kirjaan tarttuvat ja sitä selailevat tai sen lukevat, ole valmiita omaksumaan sen opetuksia. Hengellisen valmiuden koetin on kyky käsittää ja omaksua.

Jumalallisena ilmoituksena *Urantia-kirjan* oikeellisuus tulee viime kädessä todistetuksi yksilön uskolla. Vaikka on totta, että monet historialliset tosiasiat voidaan todentaa omista muistilähteistämme, paljon enemmän on niitä, joita ei voi todentaa, sillä kyseiset tapahtumat ovat sattuneet ennen historiallisia aikoja eli ennen kuin alettiin tehdä kirjallisia muistiinpanoja. Arvelen, että suuri osa niistä kysymyksistä ja epäilyksistä, jotka kohdistamme viidennen aikakautisen ilmoituksen tiettyihin aspekteihin, ovat aineellisen mielen epäonnistuneita mutta sinänsä ansiokkaita yrityksiä sivuuttaa

uskon koetin. Samalla tavoin kuin käsitys maailman-
kaikkeuden ystävällisyydestä myös käsitys älyllisiltä ja
hengellisiltä kyvyiltään eroavien kuuden evolutionaari-

sen rodun luomisesta edellyttää hengellistä oivallusta,
jotta siinä näkisi Isän rakastavan käden liikkeet.

AJATTELUN LAATU

SUZANNE M. KELLY
Yhdysvallat

Olen viime aikoina pannut merkille, että sivi-
lisaation nopeatempoisessa ja lyhytjännitteises-
sä nykyhetkessä on helppoa tempautua mielet-
tömän sanatulvan taukoamattoman virran vietäväksi.
Ajatukset ja ideat kimpoilevat jatkuvasti aivojemme
ympäri kuin flipperin pallot, jotka etsivät bonuspis-
teitä ja suoraa pääsyä kita-aukkoon. Ja jos kosketus saa
valot vilkkumaan, täysosuma saattaa olla tosiasia. Jos
vivut sen sijaan eivät synkkaa kulloisenkin mahdolli-
suuden kanssa, niin seurauksena oleva sotku on ni-
menomaan sitä — sotku. Jos ajattelee tai pohdiskelee
kysymyksiä ”miten” ja ”miksi” hengellisiä merkityksiä
tai syvällisempiä syitä, niin (sillä, että edes yritämme
niiden ymmärtämistä) löytämämme vastaukset tai pää-
telmät ja johtopäätökset laajentavat aina ymmärrystäm-
me. Laajempine ymmärryksinemme kasvamme yksilöi-
nä ja siirrymme eteenpäin (eli lähemmäksi Jumalaa) ja
kykenemme löytämään joka yrityksellä entistäkin syvä-
lisimpiä hengellisiä merkityksiä.

Toivokaamme, että tuo suunta johdattaa minut nyt
tämän artikkelin aiheeseen, joka on ajattelun laatu. Jo-
ku teistä voi nyt ajatella, että ajattelu, laadukas ajattelu,
on omituinen aihe, jopa vaikeasti käsiteltävä aihe. To-
dellisuudessa laadukas ajattelu on kuitenkin perin yk-
sinkertaista.

Luumme *Urantia-kirjasta: Alussa elämä oli olemassaolo-
taistelua; nyt se on elintasotaistelua, seuraavaksi se tulee ole-
maan kamppailua ajattelun laadusta eli siitä, mikä on inhimil-
lisen olemassaolon seuraava mainen tavoite.* [910:1] Vaikka
niin onkin, että se on seuraava mainen tavoite, meidän
tulisi mielestäni ryhtyä työskentelemään sen kimpussa
mahdollisimman nopeasti. Ja Luojan kiitos, jotkut
muutkin tekevät samoin.

Tri Candace Pert ja tri William Donaldson ovat
hiljattain kehittäneet edelleen tutkimustuloksia, joita on
esittänyt laaja joukko asialle omistautuneita henkilöitä.
Henkilöluetteloon kuuluvat muassa Jacques
Monod, joka sai fysiologian Nobel-palkinnon vuonna
1965 löydöstään, joissa on kysymys solunsisäisistä mole-
kyylitason geneettisistä mekanismeista; David Bohm,
joka tunnetaan parhaiten todisteistaan kaikenlaisen ai-
neen keskinäisestä sidoksisuudesta eli ominaisuudesta,
jolle hän antoi nimen ”implikoitu järjestys”, ja Niels
Bohr, joka uskoi, että atomien törmätessä toisiinsa jos-
sakin kemiallisessa vaihdossa ne vaihtavat elektroneja
(Dewey, 2001, <http://www.eckerd.edu/aspec/dewey.html>). Pertin ja Donaldsonin tutkimuksin on havaittu
jotakin sellaista, joka on nykyihmiselle yhtä tärkeää

kuin tulen keksiminen oli alkuihmiselle. Viittaan siihen,
että on löydetty keino valokuvata ajatuksen jäljet kol-
miulotteisesti. Tätä kutsutaan ”positroniemiission tomo-
grafiaksi”.

Ruumiimme on kolmiulotteinen fysikaalinen kuva
siitä, mitä ajattelemme. Ruumis tietää, mitä sille tapah-
tuu, ei vain aivojen välityksellä vaan jokaisessa niistä
30—50 biljoonassa solussa ja hermojen välittäjäaines-
sa, joista ihmisruumis koostuu. Hermovälittimet eivät
ole ajatuksia, mutta ne liikkuvat ajattelun mukaan.

Max Planckin esittämän valon kvanttiteorian mu-
kaan valoa voidaan pitää aaltolina tai fotoneiksi kutsu-
tuina ainehiukkasina. Valo ei voi yhtä aikaa olla sekä
aalto että hiukkanen. Miten ei-aineellisesta aallosta tu-
lee aineellinen fotoni, ei ole tiedossa, mutta sitä kutsu-
taan kvanttihypyksi. ”Ajatus” on ei-aineellista, mutta se
voi samankaltaisin hyppäyksin luoda aineellisia mole-
kyyliä: välittäjäaineita ja neuropeptidejä. Ajattelu luo
nämä hermon välittäjäaineet ja neuropeptidit. Ajattelu,
mieli, järki, on ei-aineellista, ja silti se on löytänyt kei-
non toimia yhdessä näiden aineellisten molekyylien
kanssa. Yhteys on niin tiivis, että mieli ei kykene pro-
jisoitumaan ruumiiseen ilman näitä viestinmolekyyliä.
Jokaisen ajatuksen myötä aivosolujen DNA siirtelee
vety-, happi-, hiili- ja muita atomeja muodostamaan
näitä hermon välittäjäaineita eli peptidejä (Donaldson,
1991, <http://www.autogenic-therapy.org.uk/News003.pdf>). Mitä nämä peptidit ovat? No molekyy-
liä tietenkin!

Kaikki, minkä näemme ja mihin koskemme, koos-
tuu molekyyleistä. Eli yksinkertaisesti: ajatukset luovat
energiaa, energia luo massaa ja massa luo todellisuutta.
Ja kaikkeen, mitä on, sisältyy jumalallista energiaa, alku-
kipinä, joka on peräisin alkulahteestaan, jumaluudesta.
Luominen on jumaluudesta, se on ajatuksesta ja vain
siitä.

Tämä on se kuva, johon meidät on valettu:

*Järki saattaa valvoa sivilisaation mekanismia, viisaus saat-
taa antaa sille suunnan, mutta hengellinen idealismi on se ener-
gia, joka todella vasta nostaa ja edistää ihmisten kulttuurin
yhdeltä saavutustasolta toiselle.* [909:8]

Tie hengelliseen idealismiin alkaa laadukkaasta ajat-
telusta, mutta laadukas ajattelu alkaa tavallisesti yksin-
kertaisesta kysymyksestä, sellaisesta kuin ”miksi?” Mik-
si näin? Miksi noin? Luonnollisessa ajattelun virrassa
kysymys laajenee luovasti kysymykseksi ”mitä jos?” —

ja juuri nuo ”mitä jos” -kysymykset ovat sivilisaation rakennuskiviä. Sivilisaation edistessä noista ajatuksista ja ideoista tulee ihanteita, ja ihanteet ovat aitoa laadukkaan ajattelun ravintoa. Ihanteet ovat minkä tahansa kulttuuriyhteiskunnan edistymiselle oleellisia.

Jos siis seuraamme, mihin luova ajatus johtaa, ymmärrämme samalla, mihin laadukas ajattelu johtaa ja sen, miksi kuvanveistäjän on ensin nähtävä lopputulos marmoripaadessa ennen kuin se veistetään. Ennen kuin hän tarttuu talttaan, hänen on nähtävä kuva mielessään. Talosi suunnitellut arkkitehti näki sen mielessään ennen kuin sitä voitiin rakentaa. Meidänkin on seurattava tätä ajatuspolkua ja pääteltävä, että tämä on ihmisen luomiskyvyn normaali kulku. Meidän täytyy ensiksi antautua laadukkaaseen ajatteluun — luovaan ajatteluun — synnyttääksemme idean ennen kuin se puetaan muotoon tai toimintaan.

Yksinkertaisuus on ällistyttävä. Koko ihmisen todellisuus, mielen näkemä todellisuus, on täytynyt synnyttää ensin perimmäisessä mielessä. Tähän konseptioon sisältyy se muotojen maailma, jonka Platon niin selkeästi näki. Kaiken mahdollisesti olevan hahmo odottaa vain, että tunnistamme ja todellistamme sen. Tämä on osa suurta järjestystä ja yllyke, joka haastaa meidät panemaan alulle muodon — ja viime kädessä kaikkien muotojen — lähteen tunnistamisen. Ja tämä on mahdollista vain laadukkaan ajattelun kautta.

Zig Ziglar — tai nuorempien lukijoiden kohdalla Tony Robbins — veloittaa teiltä satoja dollareita kertakseen vain sen, minkä minä kohta kerron paljon vähemmällä. Ja näin se menee: kaikki alkaa positiivisesta ajattelusta. Keskittäessänne ajatuksenne ja kyllästäessänne ne hyvän energialla, Jumalan energialla, nuo mainitut peptidit eli molekyylit varautuvat eli fokusoituvat. Ne alkavat varauduttuaan vetää puoleensa muita molekyylejä, joilla on sama frekvenssi, ja kuta enemmän saat keskittymällä niihin varausta, sitä enemmän vetovoimaa niillä on, ja magneettien tavoin ne alkavat vetää yhteen yhä enemmän samalla tavoin varautuneita molekyylejä ja alkavat ilmetä näkyvässä todellisuudessa.

Näin sinusta tulee elämän kokemuksesi myötäluoja. Ja ajatellesasi ja tehdesäsi, mitä hyvänsä oletkin tekemässä, luot samalla energiaa, ja energiasignaali on ainutlaatuinen. Sinä olet se, joka kokee tuon energian vuodattamisen, olipa se positiivista tai negatiivista. Joten energiaa eivät luo vain ajatuksesi ja tekosi vaan myös reaktiosi. Ja kaikki on henkilökohtaisessa frekvenssissäsi. Olemme tienneet tämän vuosisatoja, ja puhumme siitä karmana — se, mitä ajatuksillasi ja teoillasi lähetät ympärillesi, on ympärillesi lähetettyä energiaa, joka kulkee kehässä ja tulee lopulta takaisin koettavaksesi. Mitä kylvää, sitä niittää.

Tässä piilee ”positiivisen ajattelun alkio”: voit luoda mitä tahdot; löydät mitä etsit. Perimmäinen etsintämme kohde on jumalasuhteemme, ja vapaatahtoisien myötäluomisen kruunaus tai liikkeellelähtö on: *päätös tehdä Jumalan tabto.*

Toinen laadukkaan ajattelun porraskivi ilmaantuu siitä, että tunnistaa tai ymmärtää olevansa kosminen kansalainen; tietoisuus siitä ja usko siihen, että olemme potentiaalisesti kuolemattomia. Nimenomaan ajatuksemme rakentavat sen sillan, joka johtaa meidät kosmiseen kansalaisuuteen kuuluvaan kuolemattomuuteen. Ja aivan kuten toivomme meidät rotkon yli johtavan sillan osalta, niin toivomme tästäkin sillasta, että se on asiantuntijoiden korkeimmanluokkaisista materiaaleista rakentama. Ellei se ole, se saattaa romahtaa kulkuneuvomme painosta. Henkilökohtaisista ajatuksistamme muodostuvat ne materiaalit, jotka ovat tarpeen rakennettaessa päivittäistä siltaamme hengelliseen kuolemattomuuteen ja laadukkaaseen ajatteluun.

Meidän tulee koettaa muistaa, että korkeimmanlaatuinen ajattelu koskee jumalallista suunnitelmaa. Koska ihmisen ajattelu on suurimmaltaan epätäydellistä, meillä on paratiisillinen partneri auttamassa meitä sovittamaan ajatteluamme täydelliseen ajatteluun, Jumalan ajatteluun, mikä aina edistää evoluutiota. *Urantia-kirja* sanoo: *Ihmisen mieli voi saavuttaa korkeita hengellisen ymmärryksen tasoja ja vastaavia arvojen jumalallisuuden sfäärejä siksi, ettei se ole kokonaan aineellinen. Ihmisen mielessä on henkiä — jumalallista läsnäoloa edustava Suuntaaja.* [2094:5] Tämän vuoksi kaikki edistys alkaa ajatuksesta.

Ajattelumme kulkee lisäksi kaavoissa. Jotkut kaavat ovat eläinperäisiä. Eläinperäiset ajatukset säilyttävät meidät jäädäksemme eloon ja luodaksemme sielun. Sielumme mahdollistaa meidän löytää ikuisia ajatuksia, ja se puolestaan johdattaa meidät hengen vapautumiseen ja todelliseen palvelukseen: laadukkaan ajattelumme määränpään. Minätietoisuudesta jumalatietaisuuteen ... suurenmoinen konsepti!

Mikäli joku sattuisi ihmettelemään, miten me Urantialla päädyimme siihen, että esiintyy monenlaista jumalatietaisuutta — ja vaikkette sitä ihmettelisikään — niin näin se uskoakseni tapahtui:

Urantia-kirjassa sanotaan: *Liian usein, aivan liian usein, turmelette mielenne epärehellisyydellä ja paadutatte sen epäoikeudenmukaisuudella, alistatte sen eläimelliselle pelolle ja vääristelette sitä hyödyttömällä huolekkauudella.* [103:5]. Laadukkaasta ajattelustahan ei tuossa puhuta. Kirja sanoo meille: *Vaikuttimena oleva ajatus, hengellinen sisältö, on se joka antaa kuolevaisen esittämälle rukoukselle merkityksen. Sanat ovat arvottomia.* [85:1]

Tuo saa minut uskomaan, että ajattelun hengellinen sisältö ilmaantuu kosmisen kansalaisuutemme hyväksymisen myötä.

Olen lisäksi pannut merkille, että ajattelun rakennuskivet ovat yksinkertainen Kolminaisuuden heijastuma. Isä, Poika ja Henki ovat yhtä kuin teesi, antiteesi ja synteesi.

- Alussa Jumala tuotti ajatuksen. Teesi.
- Erottaessaan Ajatuksen itsestään Jumala tuotti antiteesin. Hänestä tuli Poika.
- Ajatuksen ja ajatuksen erottamisen tunnistaminen johtivat synteisiin. Hän oli Henki.

Luovan ajattelun kaava — teesi, antiteesi ja synteesi

— saatettiin tuona hetkenä liikkeeseen.

Ideoiden ja ajatusten pettäessä huomaamme, ettei ajattelumme ollut perusteellista; emme harkinneet luomuksemme koko vaikutusala. Se voi olla hauskaakin. Analogiaan turvautuen totean, että meidän on lopulta hyväksyttävä se, että *me* lennämme ajattelumme lentokonetta; me päätämme, nousemmeko itse asiassa ilmaan niin sanoakseni ”spekulaatiolomalle”. Spekulointiloma on teesi, sillä noustuamme ilmaan meidän on lennettävä perille eli antiteesiin saakka. Antiteesissä meidän on täytettävä polttoainetankit uudelleen, sillä matka takaisin synteisiin on pitkä. Jos et pääse antiteesiin saakka, saatat jäädä lomalle todellisuudesta. Jokainen meistä tuntee tuollaisia lomalaisia.

Laadukas ajattelu vie eteenpäin ei vain meitä henkilökohtaisesti vaan koko ihmiskuntaa. *Urantia-kirja* sanoo: *Aineellisen tietämyksen laajeneminen mahdollistaa ideoihin sisältyvien merkitysten ja ihanteisiin sisältyvien arvojen laajemman älyllisen arvioimisen. Ihminen voi löytää totuutta sisäisestä kokemuksestaan, mutta hän tarvitsee selkeää tosiasiatietoa soveltaakseen omakohtaisesti löytämänsä totuuden jokapäiväisen elämän armottoman käytännöllisiin vaatimuksiin.* [1222:6]

Viime kädessä on niin, että ajattelun laadukkuus voi auttaa meitä löytämään totuutta, kaiken kattavan totuuden, oman laadukkaan ajattelumme kehityksestä. Minun oli kysyttävä itseltäni, miten määrittelen ymmärrykseni totuudesta, voidakseni sen tunnistaa.

Kysyin Jumalalta: Missä on se totuus, jota voimme itse kukin etsiä sen löytääksemme, onko se toisten teoissa vai mielen teoissa? Onko tieto tason alku vai loppu? Onko kukin kysymys vastaus, kukin vastaus ovi kysymysten maailmaan, joihin kaikkiin on ennen jo vastattu? Vai eikö totuus ole sana tai selvitys sinänsä, vaan Jumaluuden ekstensio, jota jokaisen ihmisen tulee punnita? Jos niin on, sen hyväksyminen tukahduttaa pelkoa, ja infiniittisyyden rajat tulevat yhä lähemmäksi, niin kuin tulee kaikki luonto, kaikki ihmisyyys, kaikki mahdollisuus, kaikki aika yhtenä jaksona.

Tämän omakohtaisen ymmärrykseni myötä koetan laaduttaa päivittäisiä ajatuksiani ja yritän korostaa noihin ajatuksiin kätkeytyviä ihanteita, ja sitten ponnistaa saadakseni ne päivittäisen elämäni käyttöön. Toivon ja rukoilen, että kohti kosmista kansalaisuutta suuntautuvalla matkalla kohtaamani tilanteet ja tekemäni päätökset punnitaan aina laadukkaan ajattelun vaa’alla.

©2002 Suzanne M. Kelly. Julkaisuun saatu lupa.

Kirjallisuutta:

Dewey, Richard E. (2001) *It Really Matters That Information Is Really Matter*. St. Petersburg, Florida: Academy of Senior Professionals at Eckerd College (ASPEC) Forum. (<http://www.eckerd.edu/aspec/dewey.html>)

Donaldson, William. (1991) *Autogenics in Relation to Neuro-Transmitters and Neuro-Peptides*. London: British Autogenic Society Newsletter. (<http://www.autogenic-therapy.org.uk/News003.pdf>)

SIELUN RAKENNUSTYÖMAA

Muuan kirvesmies tarkastelee lukua 100

JAMES WOODWARD
Chicago, Yhdysvallat

Kreikkalaiselle urakoitsijalle ja rakennuttajalle hän sanoi: ”Ystäväni, niin kuin rakennat ihmisten aineellisia rakennelmia, niin kasvata itsellesi hengellinen olemus, joka on sielussasi asuvan jumalallisen bengen kaltainen. Älä anna sen mitä saavutat ajallisena rakentajana, mennä sen edelle, mihin yllät taivaan valtakunnan hengellisenä poikana. Kun rakennat ajallisuuden asuinkartanoita jollekulle toiselle, älä silloin unohda huolehtia siitä, että sinulla on omistusoikeus ikuisuuden asuinkartanoihin. Pidä alati mielessäsi, että on olemassa kaupunki, jonka perustukset ovat vanhurskaus ja totuus ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.” [1474:6]

Astu SIELUN RAKENNUSTYÖMAALLE, jolla suojakypärät eivät ole tarpeellisia. Täällä ei ole päälle putoilevien esineiden vaaraa. Itse asiassa meitä kehoitetaan avautumaan Paratiisista laskeutuvalla armolle. Täällä, melun ja sekasorron keskellä, heiveröinen ääni yllyttää meitä ottamaan vastaan tarjolla olevan totuuden ja armon, kuittaamaan universon korkeimmanluokkaiset rakennusmateriaalitoimitukset. Edistyminen tässä henkilökohtaisessa projektissa edellyttää antaumuksellista jumalallisen rakkauden valitsemista.

Keskeisintä luvussa 100, Uskonto ihmisen kokemuksessa, on *kokemus siitä, että elää dynaamista uskonnol-*

lista elämää [1094:1]. Niin keskitetysti, ettei sellaista ole nähty koskaan ennen näitä lahjana saatuja ilmoituksia, se inspiroi meitä ryhtymään rehtiin ”työhön hengellisen kasvun” (1094:2) hyväksi. Antautuessamme tutkimaan ajatuksella luvun seitsemää ylevää jaksoa niistä kiteytyy pyhä elämänfilosofia, jossa sanat venyvät niin, että ne astuvat ulos älyllisen viestinnän roolistaan, sillä näissä opetuksissa paljastuu käytännön menetelmä täydellisuuden saavuttamiseksi. Lukua rivi riviltä tutkiesamme löydämme sieltä ikuisen sielun rakennuspiirustukset.

Piirustustemme laatija, viisas Melkisedek, ymmärtää meidän olevan ihka uusia olentoja, ja ensimmäinen

jakso käsittelee lapsia ja projektin erilaisia haittoja. Mukana on kärjekäs toteamus kasvamisen kiireestä (1094:4) ynnä varoitus: *Merkittävimmät kasvua estävät tekijät ovat ennakkoluuloisuus ja tietämättömyys*. [1094:4] Varoittava neuvo koskee kielteisiä ajatustottumuksia, jotka rajoittavat sielun laajenemista ja uhkaavat keskeyttää sen rakentamisen. Kohta mieleemme palauteaan, että *kasvun osoittimina eivät ole pelkät tulokset vaan sitä osoittaa mieluummin eteneminen*. [1094:5] Rakennuslupa tuli tuota pikaa mutta vasta ajattelun, sanan ja toiminnan kohenemisen jatkuvuus takaa työn joutuisuuden. Kun ”korkeimpia” vähäisemmät ”arvot” (1094:5) tuppaaavat esille, voimme turvautua projektipäällikköön, Ajatuksensuuntaajaan, joka voi opastaa, jos sitoudumme elämään *tänä päivänä lojaalisuutta osoittaen* [1094:6] ja vaalimme perustustemme tarvitsemää maaperää (1094:7). Se, että ollaan *normaalilla tavalla tietoisia omasta pienuudesta — ollaan nöyriä* [1094:7] on pakollinen suhtautumistapa tällä työmaalla. Niin on myös *itsekritiikki — omatunto* [1095:0]. Tontti pitää ensin raivata ja tasoittaa, viat kartoittaa ja valmistaa se kuolemattomia kohennustoimia varten. Työkalupakkiimme kuuluvat *[u]skonnolliset ... tottumukset* [1095:3] on lueteltu inspiroivana ihanteellisen käyttäytymisen selostuksena, jonka kruunaa Isän tahdon täyttämisen lakikivi: *eläminen niin kuin olisi Jumalan kasvojen edessä* [1095:3]. Ensimmäinen Lähde ja Valvoja on työmaalla 24 tuntia viikon seitsemänä päivänä.

Havainnollistus jatkuu toisessa jaksossa opetuksen kohdistuessa sielunrakentajan sydämeen: *Hengellinen edistyminen perustuu hengellisen köyhyyden älylliseen tunnustamiseen, mihin liittyy omakobtainen tietoisuus täydellisyysdenkaipuusta, halu tuntea Jumala ja olla hänen kaltaisensa, varaukseton aikomus täyttää taivaassa olevan Isän tahto*. [1095:5] Kuulemme tässä kaikuna totuuden, joka sisältyy yhteen ”autuuksista”: *”Autuaita ovat hengeltään köyhät, nöyrät, sillä heidän ovat taivaan valtakunnan aarteet.”* [1570:4] Eli kun valmistaudumme sokkelin valamiseen, kysytään taas nöyryyttä. Meidän tulee myöntää olevamme hengellisesti tietämättömiä ja osoittaa sekä kehittymisen halukkuutta että sen kaipausta. Rodanin sanoin: *Olemmeko halukkaat syntymään uudesti, tulemaan uudelleenmuovatuiksi? Olemmeko valmiit alistumaan tähän hirveään ja koettelemaan prosessiin, jossa minä tuboutuu ja sielu jälleenrakennetaan?* [1782:1]

Oman pienuutensa tunnustamiseen sisältyvä ihme on siinä, että se osoittaa *tarpeiden tiedostamista* [1095:6], ja näin se avaa sielun veräjän sisään pyrkivälle armolle. Se auttaa myös *merkitysten näkemistä* [1095:6] ja *arvojen löytämistä* [1095:6]. Nebadonin huolellinen Arkkitehti on piirtänyt suunnitelman, joka vahvistaa ”aitoa hengellistä kehitystä” (1095:6) kytköksin, joiden avulla ihmisestä tulee sellainen, jonka *vaikuttimena on rakkaus, jota aktivoi epäitsekkäs palvelumieli ja jota hallitsee jumalallisuudesta kertovien täydellisyysihanteiden varaukseton palvonta*. [1095:6] Suunnitelmat vahvistavat, että *[i]hmisen itsensä toteuttamisen päämäärän tulisi olla hengellinen, ei aineellinen* [1096:3]. Ja ”ikuiset perustukset, joille kuolematon persoonallisuus rakennetaan” (1096:3) on hahmoteltu sel-

keästi, joten saamme sovittaa ”avaruudessa” ja ”ajallisuudessa” (1096:3) ilmenevän asenteemme tämän täydellisyysprojektin mukaiseksi. Jeesus antaa *perinpoijaisen varmuuden* [1096:4] takuun, joka antaa turvan *inhimillisen nurjamielisyyden, itsekkyyden, julmuuden, vihan, häijyyden ja kateuden* [1096:4] vuoksiaaltoja vastaan. Työturvallisuudesta on tietenkin huolehdittava, mutta ”hengellinen tavoitteeseenpääsy” (1096:5) helpottaa väistämättömistä vahingoista selviämistä silloin, kun ”rakkaimpina hellityt kunnianhimoiset tavoitteet sortuvat” ja ”kiihkeimmät toiveet murskautuvat” (1096:5). Jopa ”mullistukset, jotka romuttavat ihmisen ajalliset luomukset” (1096:5) näyttävät sen jälkeen vain vähäisiltä aikataulun tarkistuksilta.

Kolmas jakso kartoittaa edelleen alustavaa perustojen laskemista tuoden mukanaan merkitysten ja arvojen hyödylliset tarvekalut. Nämä ratkaisevan tärkeät käsitteet muovaavat edistymisen määrittävät päätökset. Vastavoimana sovitusta aikatauluista kiinnipitämisen pyrkimykselle, joka usein johtaa ”emotionaaliseen turhautumiseen” (1096:7), pitää olla laadusta huolehtiminen, kun päättämme suhtautumisestamme työhön, *mikä on arvo* [1096:8] ja *materiaaliin millä on arvoa* [1096:8]. Meidän tulee tavoitella ”arvojen kasvua, edistymistä merkityksissä” (1097:3) taataksemme sen, että *kuolematon sielu on keikeytymässä*. [1097:3] Kyseisen jakson viimeinen lause tuo eteemme ratkaisevan tärkeän rakennuselementin: *elävä usko* [1097:4]. Se paljastuu ”ainoaksi panokseksemme kasvun hyväksi” (1097:4). Usko on nosturimme, joka nostaa meidät aineesta henkeen; se on pystysuora silta intuitiivisten kaipausten ja aistiemme tavoittamattomissa olevien ikuisten realiteettien välillä. *Muutoin kuin uskonnollisen kokemuksen tietä ja aitoa uskoa harjoittamalla ihmiskunta ei koskaan kykene löytämään jumalallisuutta*. [1116:5] Kasvunhaluun tulee liittyä varaukseton usko siihen, että näkymätön hengen ulottuvuus pyrkii iäti tykömme. Kysymys on siitä, että järki myöntää sydämen voivan loppujen lopuksi omaksua enemmän kuin mihin mieli kykenee; lapsen vakuutuneisuus siitä, että isä ja äiti ohjaavat hänet rakastavasti kypsyyteen.

Jaksot neljä ja viisi hahmottavat lisää varmuudella kohdattavia takaiskuja: aikataulutörmäyksiä, materiaali-pulaa ja työselkkauksia. On hyvä muistaa, että *[k]aikkine muodot, joissa sielua koskeva ristiriitatilanne ilmenee, ovat peräisin siitä, että moraalisen tai hengellisen tajunnan ja puhtaasti älyllisen tajunnan väliltä puuttuu harmonia*. [1478:5] Rakennusmestareita kun olemme, meille on annettu *velvollisuus yhdistää persoonallisuuden sisältämät sielunvoimat (kaikki järjestelmät, sielun rakentamisen aliurakoitsijat) RAKKAUDEN herruuden avulla* [1097:7], mistä juontuvat *[t]erveys, mentaalinen suorituskyky ja onnellisuus* [1097:7]. Tehtävä vaatii kaikkien johtajankykyjemme käyttöönottoa. ”Epäitsekkäs ihmisten rakastaminen” (1098:1) toimii tehokkaana vastapainona egoistisille vaikuttimillemme ja edistää yhteistyötä muiden työntekijöiden kanssa — *ymmärrät lähimmäistäsi* [1098:1] harjoittamalla ”suvaitsevaisuutta” ja ”ystävyyttä” (1098:1). Tämä todellisten arvojen tunnistaminen, joka yhdistyy entistä

laajempaan näköalaan siitä, mitkä ovat tunnistetut vaarat, auttaa meitä joutuessamme kohtaamaan edistymiseen kohdistuvat uhat. [H]yvänlaatuinen rakkauden virus [1098:3] on täydellinen resepti täyteen tuotantoon pääsemiseksi, ja se on sitä sekä työpaikalla että suhteessa yleismaailmalliseen miehistöömme. Meille kerrotaan lisäksi, että vaikka joitakin projekteja voi jouduttaa ”äkillinen ja dramaattinen kääntymys” (1099:1), useimpien meistä täytyy kuitenkin ilmestyä työmaalle joka päivä nöyrinä päivätyöläisinä, joita ohjaa ”hengellinen mietiskely” ”mietiskelevän palvonnan ja kiitosrukouksen” rydyttämänä (1100:1).

Suunnitelma alkaa näkyä kokonaisuutena jaksoissa kuusi ja seitsemän, joissa meille näytetään edistymisen kaavakuvat ja arkkitehtuurin yksityiskohdat: *kyselemätön uskollisuus ja varaukseton omistautuminen korkeimmille arvoille* [1100:3], jotka johtavat ”jalouteen ja suuruuteen” (1100:5). Tietty sielun kypsytyksen merkki ilmaantuu ratkaisevan tärkeässä rakennetta koskevassa huomiossa: *Minuus on antautunut* [1100:6] — voimme purkaa egon turvana olevat rakennelmat! Olemme rakentajina oppineet, että kehittyminen raaka-aineesta täydellistyneeseen elämään kysyy tiettyjä luonteenpiirteitä kuten ”enentyvää kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä, mielenlujuutta ja suvaitsevaisuutta” (1100:6). Selviämme tarkastuksesta toisensa perään osoittaessamme ”ylevää rauhaa” ja ”kosmista tasapainoisuutta”, yltäessämme ”hengelliseen tasapainoisuuteen” ja ollessamme ”pettymyksen tavoittamattomissa” (1101:1). Olemme toiminnallamme saavuttaneet ”turvallisuudentunteen, johon liittyy tajuisuus voitolle pääsevistä autuudesta” (1101:2). ”Laajentunutta hengellistä näkemystä edustavat uudet lojaalisuussuhteet” (1101:3) ovat johtamassa suoraa tietä ”uusille rakkauden ja omistautumisen tasoille, uusille palvelun ja lähimmäisyyden tasoille” (1101:3) sekä ”laajempaan tietoisuuteen Jumalan Isyydestä ja ihmisen veljeydestä” (1101:3). ”Yhä runsaampina lahjoina annettavasta jumalallisesta viisaudesta ja kosmisesta ymmärryksestä” (1101:4) johtuen on käymässä yhä ilmeisemmäksi, että sielun rakentaminen on lähestymässä täyttymystään.

Lopuksi meille näytetään ”korkein ilmenemä”, hienoimmista hienoin aineellisen luomisen saavutus, jumaluuden personoituminen kuolevaiseksi, harvinaisista harvinaisin: jumalallinen ihminen. Vaikka näihin suunnitelmiin kuuluu myös hienovarainen irtiotto lihallisuuden rajoittuneisuudesta johtuen, meille annetaan silti kehoitus ryhtyä *kehittämään vahva ja eheä persoonallisuus näiden täydellisyteen kehitettyneiden* Mestaripiirustuksen *suuntaviivojen mukaan*. [1101:5] Luomistyön kruunausta edustavan täysimääräisesti yksityiskohtaisen vision vaikuttavin näkökohta ei ole sen pyhyys vaan sen suuri **ihmisyys**. Jeesus osoitti ”lempeyttä” ja ”luonteenlujuutta”, hän oli ”vilpitiön” ja ”aito”, hän ”eli totuutta” (1101:6), hän oli ”järkevä” ja ”käytännöllinen”, hänellä oli ”tervettä järkeä”, hän osoitti ”arvostelukykä” (1101:7); hän oli ”ryhdikäs”, hän oli täynnä ”innostusta”, hän oli ”tunne-elämältään aktiivinen”, hänellä oli

”runsas mielikuvitus”, hän oli ”rohkea”, ”varovainen”, ”myötätuntoinen” ja ”hurskas” (1102:1); hän osoitti ”omintakeisuutta” (1102:2) ja oli ”luottavainen”; ”*Hän luotti Jumalaan*”; hänellä oli ”uskoa” (1102:4) ja hän ”rakasti” (1101:5); hän oli ”hyväntuulinen” ja ”huomaavainen” (1102:6), hän oli ”antelias” (1102:7), ”suorapuheinen”, ”ystävällinen”, ”oikeudenmukainen” (1102:8) ja ”omistautunut”; ”hänen optimisminsa oli tarttuvaa” (1102:9); hän oli ”iloinen sielu” (1103:1), hän kylvi ”kärsivällisyyttä” ja ”tyyneyttä” (1103:2), ”rohkeutta”, ”arvostelukykä”, ”järkevyyttä” (1103:3) ja ”pyhänä pitämistä” (1103:4); hän oli ”kunnioitettava” (1103:4), ”suuri”, ”hyvä”, ”lempeä ja vaatimaton” (1103:5). Tämä on pitkä lista ominaispiirteitä; ne ovat kuitenkin — jokainen niistä — **ihmisen ominaisuuksia**. Emme tämän elämän aikana voi toivoakaan omaavamme Jeesuksen jumalallisia ominaispiirteitä, mutta hänen ”täydellisen ehjän ihmispersoonallisuutensa” (1103:6) hämmästyttävä saavutus oli siinä, että hänessä näin täysimääräisesti ruumiillistui näin suuri määrä näitä puhtaasti inhimillisiä ominaisuuksia. Jos joku vilpitiön sielunkehittäjä sitä pyytää [*b*]än astuu ihmisen mieleen sitä *kobottaakseen, sen muuntaakseen ja kirkastaakseen*. [1103:6]. Piirustukset paljastavat, että valtakunnan rakennustyöläinen voi itse asiassa absorboida Arkkitehtinsä ja tuottaa näin ”uuden luomuksen” (1103:6).

Harkitsevan ammattimiehen tarkka silmä panee viisaasti merkille, että Jeesus osoitti myös *suuttumusta pahaan kohtaan, suvaitsemattomuutta syntiä kohtaan*. [1103:2]. Lihaksi tullut kirvesmies leimaa tällaiset päätöksensaraiset viat lahoiksi rakennuspuiksi epätavallisen suorasukaisessa vertauskuvassaan, joka koskee puheena olevaa projektia: ”*Varmistakoon jokainen, että luonteen älylliset ja moraaliset perustukset ovat sellaiset, että ne riittävissä määrin tukevat sitä laajenevan ja jalontuvan hengellisen olemuksen muodostamaa ylärakennetta, jonka on sanotulla tavalla saatava aikaan muutos kuolevaisen mielessä ja jonka on sen jälkeen yhdessä tuon uudelleen luodun mielen kanssa saatava aikaan kuolemattoman kohtalon omaavan sielun kehittymisen*.” [1738:1] On selvää, että rehellinen itsensä arviointi on tämän prosessin välttämätön vaihe samalla, kun Suuntaajan ohjaamat valinnat, moraalinen arviointi ja arvostelu toimivat hengellistä ymmärrystä edistäen (2094:9). On olemassa sekä sisäisiä että ulkoisia hienovaraisesti vaikuttavia voimia, jotka houkuttelevat meitä poikkeamaan hyväksytystä suunnitelmasta ja käyttämään ala-arvoisia menetelmiä.

Hyödyllisin opetus, jonka voimme toivoa saavuttavamme siitä, että tutkimme Mikaelin tässä maailmassa inhimillistämää mitä merkittävintä arkkityyppiä, on se, että pyrimme täydellisyteen siinä rakennusmateriaalisissa, josta olemme. Täysimittainen kuuliaisuus Isän tahtoa kohtaan, varaukseton halu elää totuutta ja peräänantamaton velvollisuudentunto vanhurskautta kohtaan johtivat tällaiseen mahtavaan inhimillisten potentiaalien monumenttiin: ”*Kas siinäpä ihminen!*” [1101:5]

IUA JOURNAL

Tilaushinnat:

Vuositilaus (neljä numeroa): 10 €

Irtonumerot: 4 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille IUA Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

IUA Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkii toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Journalille tarkoitettamanne postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia-säätiön keskustoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association Journal ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat lisätietoja Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA Journalista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä Urantia-säätiön lähimpään toimistoon.

Kaikki tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten, Urantia-säätiön johtokunnan tai Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Ellei toisin osoiteta, lainaukset ovat teoksesta *Urantia-kirja*, © 1993, tai *The Urantia Book*, © 1955 Urantia Foundation. Lainauksiin viitataan *Urantia-kirjan Hakemistossa*, © 1993 Urantia Foundation, käytettyä merkitsemistapaa noudattaen.

© 2002 Kansainvälinen Urantia-yhdistys